

отива. Прѣди имаше три кръчмы, и на толкова си кѣщи ся продаваше вино, па бѣще толкова добрѣ, а сега една кръчма, и тя запусѣла. Това наистинѣ е срамота за наше село; това е бѣлѣгъ, че то отива назадъ.

Нѣ Боянѣ казвалъ на тѣя старци така: О хора! не отива село назадъ, както що ви ся чини, нѣ напредъ, и то всякой день все по-добрѣ. Виждте, азъ съмь обишьль много свѣтъ, и много села съмь видѣль. Въ кое-то село бяхъ кръчмы-ты много, тамъ и сиромаси-ти му много, а въ кое-то нѣмаше ни една, освѣнъ за пѣтници, въ него цвѣташе кѣщно благосѣстояніе. Кръчмари-ти напраздно не исписвать изъ кръчмы-ты си грабливы животны, като: львове, тигры, орлы, мечкы. Тѣя звѣрове живѣжтъ и ся хранять отъ пота и мжжж-тж на сиромасы-ты. Изъ нѣкои кръчмы има исписано и златенъ ангель, нѣ той е чьрнъ ангель, кой-то прѣпраща хора-та на просѣж, а чьсто и въ тьмницж-тж.

Ные остахмы въ село-то съ еднж кръчмж, и тя е много. И тя да ся махнеше, тогаеь тѣя кѣщи изоколо ѣ щжть станжть углядны и затегнжты. Кой-то спре да проиграва пары на книги, той ще може да си купи свято Евангеліе и другы полезны книжки. Кой-то ся не съдружява съ пѣяници, та съ млы-ты си паричкы не си купува главоболіе, той безъ мълвы ся радва и весели при женж-тж и дѣтца-та си. Кой-то не дава пары на кръчмара, нему си остоятъ въ кесіж-тж. По-почтенно е да си имате въ зимника едно буре винце, не ли въ кръчмж-тж цѣлж бѣчвж.

Така разказвалъ Боянѣ, и старци-ти познали, че той ималъ пълно право. Драганѣ щяль да ся пукне отъ ядѣ, като чюль, че Боянѣ нарѣкълъ исписаный-тѣ въ кръчмж-тж му львъ, грабливъ звѣрь. Той бы му окачилъ на врата нѣкож бѣдж, ако да бы могълъ; ала Боянѣ былъ разуменѣ, та ся затудялъ отъ лютой-тѣ львъ, като го оставялъ на волж-тж му, да си реве колко-то ще.

17.

ЗА ГРЪМА, КОЙ-ТО ТРѢСНѢЛЪ ВЪ ПОПОВЖ-ТЖ КѢЩЖ, И ЗА НОВЫЙ-Тѣ ПОПЪ.

По овуй врѣмя въ село-то врѣмя-то было много развалено. Цѣло село стояло като въ пламякъ. Грѣмотевница-та